

בת 16 בבגדיים. חולצה מעל ופסנתר ברקע. כדי להגיע לגיזרה דקה של דוגמנית - חלום חייה של סאני - היא מנסה לרזות ומקפידה על דיאטה. בינתיים עוד יש לה עודף של 2-3 ק"ג.

אבא ואמא עליזה עזיקרי ואריס סאן. בתקופת הרומן שלהם. אריס, שהוא בעל מועדון לילה בניו-יורק, נשוי לאשה יווניה ואב לבן (25) ובת (23). סאני לא אוהבת את המוסיקה שלו.

כמו ג'ינסים, טייפ או אופניים, הוא היה שולח. ביקשתי שיכתוב, אבל זה לא עזר. אני זוכרת רק שני מיכתבים שלו, כשהייתי קטנה, בעברית עם אותיות לטיניות. הוא גם לא מצלצל אליי. יש לנו תקליטים שלו, אבל אני לא שומעת אותם. אין לי קשר למוסיקה היוונית, לא גרלתי על זה ואין סיבה שאוהב אותה. אבל כולם אומרים שהוא זמר טוב וגיטאריסט מצויין. אני אוהבת פופ אנגלי ואמריקאי, בעיקר שירים שקטים. גם להקות רוק, אבל לא רוק כבד. בין הומרות אני אוהבת את סינדי לאופר. זמרים ישראלים אני לא אוהבת, רק את השירים של אמא. כמו נערה ממש אוצר.

מה יהיה על המסלול? *

כשבאתי לחיות עם אמא הגשית נגדו תביעה מישפטית, שי שלח לי 700 דולר לחודש. זה התחיל מזה שרציתי כל מיני דברים — ללמוד לרקוד, לצאת לטיולים, לעשות קורס דוגמניות, וחשבתי שזה לא הוגן שאמא צריכה לשלם בשביל הכל. אני יודעת שלאבא יש כסף, אז למה שהוא לא יתן לי? ראיתי שאין טעם לבקש במיכתב, כי הוא לא עונה, אז האפשרות היחידה היתה לפנות לעורך-דין. **עד כאן דבריה של סאני.** היא מדי ברת בשטף. אומרת שבהתחלה התרגישה — בכל זאת, ראיון עיתונאי ראשון בחייה — אבל אחר-כך נרגעה. עליזה מסתובבת בדירה, מכינה קפה, מרכבת בטלפון. בקטע על התביעה היא מצטרפת.

אבא

הטובה. חבר של אריס סאן, שביקר אותן באחרונה. החליט שהיא מאוד דומה לאבא. "אני חותם שהיא שלו!" אמר. גם סאני, שהסבה שמה לסאני-עזיקרי.

שתי חברות סאני (משמאל), הדומה מאוד לאמא (מימין). וזה כולל את גומת-החן בלחי השמאלית. היא גם חברתה

עליזה: "עורך-הדין שלנו הוא מומחה לדרמימוניות. רצינו לתבוע רטרור אקטיבית, אבל אריס יפשוט את הרגל אם הוא יצטרך לשלם עבור 16 שנה. אז לא נגזים. די שנתחיל לקבל מהרגע שבית-הדין יקבע. עורך-הדין הח' תים השבוע על התביעה את מנהל העסקים של אריס, כי אריס לא היה כמועדון שלו, ולא רצו למסור את כתובתו. "זה בטח ינחת עליו בהפתעה, אבל אני מתארת לעצמי שהוא חיכה שבי אחרי הימים האמא של הבת שלו תתעורר ותבקש כסף או האמא לא התעוררה, הילדה כן. הוא בטח יגיד לעצמו — סוף-סוף נזכרו." עליזה אומרת שאריס לא הגיש כתב-הגנה. היא מצפה שהתביעה תתברר בחודש הקרוב. האם אריס יגיע לארץ לדיון? סאני אומרת שהלואי. היא מאוד רוצה לר' (המשך בעמוד 36)

שומעת מונית עוצרת ליד הבית, אני הולכת לחלון לראות אם הוא בא. אני יודעת שזה לא הוא, אבל בכל זאת, הרעש מזכיר לי. לא העזתי לקרוא לו "אבא". כשי רציתי להגיד לו משהו, נתתי לו מכה על הכתף והוא הסתובב אליי. רק במיכתבים אני קוראת לו אבא. לניסים אני קוראת אבא. כי אני מרגישה שהוא אבא שלי. אני נורא אוהבת אותו. כשהייתי בת 7 הוא אמר לי שאני יכולה לקרוא לו אבא, והוא יהיה כמו האבא שלי. הוא תמיד אמר שאני צריכה להתגאות שיש לי שני אבות, כי לכל הילדים יש רק אחד. עד היום אני בקשר עם ניסים. תמיד היינו צוחקים שנתחתן כשאני אגדל, הרי אנחנו לא קרובי-משפחה... מאז גיל 9 לא ראיתי את אבא שלי. כתבתי לו מיכתבים, אבל הוא לא ענה אף פעם. רק כשיקשתי משהו מסויים,

שקר. לא שאלתי את אמא על זה. אני לא חושבת שזה היה פוגע בי אילו זה היה נכון, או מוריד מערכו של אבא. כי אין לי בריוק החלטה מגובשת בקשר אליו, ואין ממה להוריד. אמא לא סיפרה לי איך הם הכירו ועל הרומן שלהם, ולא שאלתי. אני לא ילדה סקרנית, אבל אולי עכשיו אשאל אור, תה, זה יכול להיות מעניין. את אבא שלי פגשתי בפעם הראשונה כשהייתי בת 6, באמריקה. אני לא זוכרת הרבה מהפגישה הזאת, רק שישבנו במסעדה, שעתיים בערך, אכלנו נו והשתוללנו. אחרי שלוש שנים ראיתי אותו בפעם השנייה והאחרונה, כאן בבית, במשך רבע שעה. הוא חיבק אותי כל הזמן ואמר: "בואי, תינקות שלי." בסוף התעצבנתי ואמרתי — די, אני לא התינקות שלך! וברחתי לחדר שלי. הוא הגיע אז במונית, ועד היום כשאני